

V tradičním termínu na začátku března, na tradičním místě ve stodůleckém Mlejně, za tradičního zvukového zajištění Páji Jindráka, za tradičního moderátorského doprovodu Petra Bohuslava a za také tradičního organizátorského dozoru Marušky Navrátilové se konalo v již tradičních dvou dnech Pražské portování, přesněji jeho předkola. V porotě zasedla tradičně moje maličkost a – tady již tradice končí – další členové poroty byli porotci v tomto případě poprvé: Bohuslav Zatloukal (Hudba Praha, skupina Luboše Pospíšila), Jamajka Koblicová (Verumka, Máci), Tomáš Kaňka (Vlak na Dobříš, skupina Tomáše Linky, EKGM) a Víťa Vacovský (Kamarádi z Rokycan, člen organizačního štábu v Plzni). Netradiční byl i počet soutěžících, po delší době přesáhl třicítku: Třicet dva, a vesměs to byla nová jména. Bohužel, kvantita zastínila kvalitu, a tak ačkoliv porota počítala, že vybere kolem 12 - 13 postupujících do finále pražského oblastního kola, shodla se na deseti, jako vždy ale bez výjimky a pochybností. Základní bolestí většiny soutěžících sólistů byl prostě nedostatek invence. Písně plynuly vcelku bez nápadů či záchytných bodů jak v písních samotných, tak při jejich interpretaci. A také jistá „nepéče“ při výběru soutěžních skladeb – interpreti vesměs upřednostnili skladby „důležité“ pro ně, aniž by se zamýšleli nad tím, jak osloví posluchače a co v těch skladbách ze svého interpretačního umění předvedou. Ano, i tři písně vyžadují dramaturgii. Vrátily se nám po delší pauze i tzv. „trestné poslechy“, byly hned čtyři – jedno selhání při ovládání looperu, jedno nesehrané duo, jeden strašidelný sólista a jedno přiznání, že dotyčný nemá zkušenosti ani s kytarou.

Jak už jsem naznačil, převažovali sólisté nebo dua. První den z 16 soutěžících byly jen čtyři skupiny (zase šlo rychleji střídání na pódiu), z žánrů byl mimo folku zastoupen překvapivě bluegrass a trochu country, zcela chyběla trampská píseň. Ze soutěžících prvního dne mě zaujalo sdružení

Častuška blues

, interpretující písně v ruštině, nezaujali však zbytek poroty. Podobně se mi líbila

Excelence

, vycházející z hanspaulského blues, hrající syrově a s atmosférou pro tuto muziku potřebnou. Další dvě kapely naopak zabodovaly naplno: perfekcionistačtí a perfektní

Bluegrass Friends

a takřka acapellový a historií se inspirující

Pětiklíč

. Ze sólistů se pak

Markéta Bínová

se svým šansonem hodně žánrově vymykala, interpretačně ale byla tak jistá, že postoupila.

Trochu osvěžení do jednotvárnosti sólistů vnesli ještě

Vladimír Šunda

a

Tomáš Hokeš

.

V dobrém slova smyslu zjevem druhého dne byl ze sólistů

Laeg Mortemir

, odvozující se od různých fantasy postav. Na postup by ale umění muselo být komplexnější, zejména v hudební složce. Druhý den jsme slyšeli i více skupin, bohužel i u nich se projevila mnohdy zbytečná „hospodská“ rutina vedoucí k rezignaci na soutěžní vzepětí. Slyšeli jsme i

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 15 Březen 2015 21:22

klasický „židličkový folk“, o němž jsem si myslel, že už vymizel (
Šugr

,
Maella

). A tak ze skupin bodovali jistí a ostřílení country-bluegrassoví

Kamilkadze

, ale především mladí a hudebně nadšení

Z hecu

, jejichž nadšení se přeneslo i na publikum a porotu. Ti byli bezesporu hvězdou večera, od loňska se velmi zlepšili a vyprofilovali si svou tvář. Hrají otevřený, melodický a optimisticky formulovaný folk s přesahy k popu a i vážná témata zpracovávají s nadhledem, humorem a lehkostí.

Postupující desítka do finále pražského oblastního kola, které bude 15. dubna opět ve Mlejně:

Sklad by Walda, Vladimír Šunda, Bluegrass Friends, Tomáš Hokeš, Pětiklíč, Markéta Bínová, Maella, Kamilkadze, Z hecu a duo Urbánek-Mourek

. Nejpočetněji zastoupené přátele (a tím i divácký postup) měly

Modrý struny

.